

Πέτα, αετέ, πέτα

Ένα αφρικανικό παραμύθι

Εκ νέου αφήγηση από τον Κρίστοφερ Γκρεγκορόβσκι

Μια μέρα, ένας αγρότης βγήκε έξω, για να βρει ένα μοσχάρι που χάθηκε. Το προηγούμενο βράδυ, οι βοσκοί είχαν επιστρέψει χωρίς εκείνο. Κι εκείνη τη νύχτα υπήρξε μια τρομερή καταιγίδα.

Πήγε στην κοιλάδα κι έψαξε κοντά στην κοίτη του ποταμού, ανάμεσα στις καλαμιές, πίσω απ' τους βράχους και στα ορμητικά νερά.

Σκαρφάλωσε τις πλαγιές του ψηλού βουνού με τους βραχώδεις γκρεμούς. Κοίταξε πίσω από έναν βράχο μπας και το μοσχάρι μαζεύτηκε εκεί, για να γλιτώσει από την καταιγίδα. Και τότε σταμάτησε. Εκεί, σε μια προεξοχή του βράχου, υπήρχε ένα ασυνήθιστο θέαμα. Ένας νεοσσός αετός είχε βγει απ' το αβγό του μία ή δύο μέρες νωρίτερα και η τρομερή καταιγίδα το παρέσυρε μακριά από τη φωλιά του.

Άπλωσε τα χέρια και έπιασε προστατευτικά τον νεοσσό μέσα στις δύο του παλάμες. Θα τον πήγαινε σπίτι και θα τον φρόντιζε.

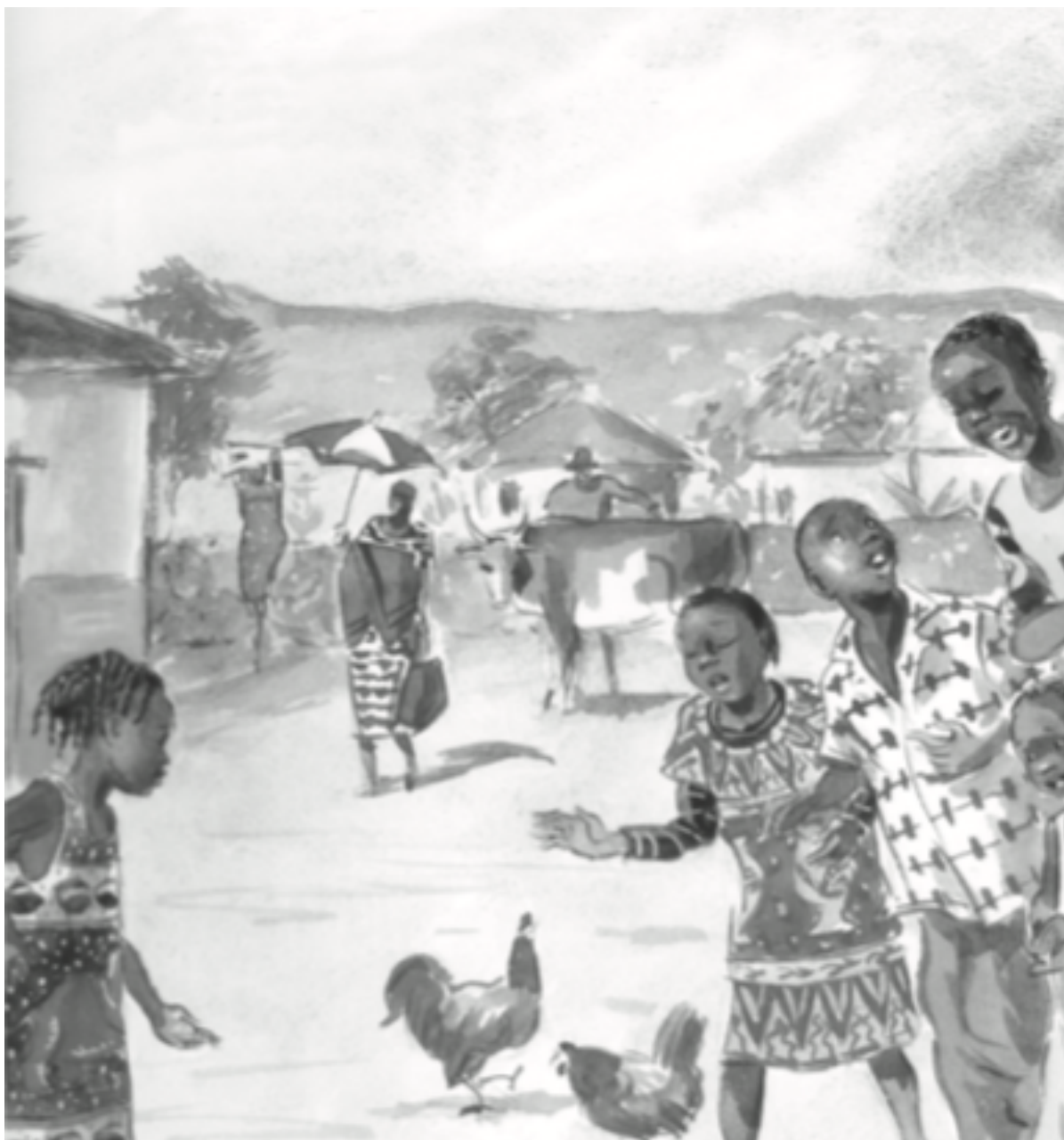
Είχε σχεδόν φτάσει στο σπίτι, όταν τα παιδιά έτρεξαν να τον προϋπαντήσουν.

«Το μοσχάρι γύρισε μόνο του!» φώναξαν.

Ο αγρότης ήταν πολύ ικανοποιημένος. Έδειξε τον νεοσσό αετό στην οικογένειά του και μετά τον έβαλε προσεχτικά στο κοτέτσι, ανάμεσα στις κότες και τα κοτοπουλάκια.

«Ο αετός είναι ο βασιλιάς των πουλιών» είπε, «αλλά θα τον εκπαιδεύσουμε να γίνει κότα».

Κι έτσι, ο αετός ζούσε με τα κοτόπουλα, μαθαίνοντας τις συνήθειές τους. Μεγαλώνοντας, άρχισε να φαίνεται διαφορετικός από όσα κοτόπουλα είχαν δει ποτέ.

Μια μέρα, ήρθε ένας φίλος για επίσκεψη. Ο φίλος είδε το πουλί ανάμεσα στα κοτόπουλα.

«Εί! Αυτό δεν είναι κότα. Είναι αετός!»

Ο αγρότης τού χαμογέλασε και είπε «Και βέβαια είναι κότα. Κοίτα - περπατάει σαν κότα, τρώει σαν κότα. Σκέφτεται σαν κότα. Και βέβαια είναι κότα».

Μα ο φίλος δεν πείστηκε. «Θα σου δείξω ότι είναι αετός» είπε.

Τα παιδιά του αγρότη βοήθησαν τον φίλο του να πιάσει το πουλί. Ήταν αρκετά βαρύ, αλλά ο φίλος του αγρότη το σήκωσε πάνω από το κεφάλι του και είπε «Δεν είσαι κότα, αλλά αετός. Δεν ανήκεις στο έδαφος, αλλά στον ουρανό. Πέτα, αετέ, πέτα!»

Το πουλί άπλωσε τα φτερά του, κοίταξε τριγύρω, είδε τις κότες να τρώνε και κατέβηκε κάτω να σκαλίσει μαζί τους για φαγητό.

«Σ' το είπα ότι ήταν κότα» είπε ο αγρότης και γέλασε δυνατά.

Πολύ νωρίς το επόμενο πρωί, τα σκυλιά του αγρότη άρχισαν να γαβγίζουν. Κάποιος ακουγόταν να φωνάζει έξω στα σκοτεινά. Ο αγρότης έτρεξε στην πόρτα. Ήταν και πάλι ο φίλος του. «Δώσε μου άλλη μια ευκαιρία με το πουλί» τον ικέτευε.

«Ξέρεις τι ώρα είναι; Δεν έχει ξημερώσει καν».

«Έλα μαζί μου. Φέρε το πουλί».

Απρόθυμα, ο αγρότης έφερε το πουλί, το οποίο κοιμήθηκε αμέσως ανάμεσα στις κότες. Οι δυο άντρες κίνησαν κι εξαφανίστηκαν στο σκοτάδι.

«Πού πάμε;» ρώτησε νυσταγμένα ο αγρότης.

«Στα βουνά όπου βρήκες το πουλί».

«Και γιατί πάμε μες στα άγρια μεσάνυχτα;»

«Για να μπορέσει ο αετός να δει τον ήλιο ν' ανατέλλει πάνω από το βουνό και να τον ακολουθήσει στον ουρανό όπου ανήκει».

Μπήκαν στην κοιλάδα και διέσχισαν τον ποταμό με τον φίλο να δείχνει τον δρόμο. «Βιάσου» είπε, «ο ήλιος θα ανατείλει πριν φτάσουμε».

Το πρώτο φως γλίστρησε από τον ουρανό καθώς ξεκίνησαν να σκαρφαλώνουν το βουνό. Τα απαλά ροζ σύννεφα στον ουρανό άρχισαν σε λίγο να αποκτούν μια λάμψη χρυσή. Κάποτε το μονοπάτι τους γινόταν επικίνδυνο, καθώς περνούσε από την άκρη του βουνού, διασχίζοντας στενές βραχώδεις πλάκες και τους οδηγούσε σε σκοτεινές ρωγμές και έβγαζε ξανά έξω. Τέλος, είπε «Εδώ καλά είναι». Κοίταξε κάτω απ' τον γκρεμό και είδε το έδαφος εκατοντάδες μέτρα πιο κάτω. Βρίσκονταν πολύ κοντά στην κορυφή.

Με προσοχή, ο φίλος μετέφερε το πουλί σε μια προεξοχή. Το άφησε κάτω ώστε να κοιτάζει προς την ανατολή και άρχισε να του μιλάει. Ο αγρότης χαμογέλασε. «Μιλάει μόνο τη γλώσσα που μιλούν οι κότες».

Αλλά ο φίλος συνέχισε να μιλάει, λέγοντας στο πουλί για τον ήλιο, για το πώς δίνει ζωή στον κόσμο και πώς βασιλεύει στους ουραμούς, φωτίζοντας κάθε νέα μέρα. «Κοίτα τον ήλιο, αετέ. Κι όταν ανατείλει, ανέβα κι εσύ μαζί του. Ανήκεις στον ουρανό, όχι στο έδαφος». Εκείνη τη στιγμή οι πρώτες ακτίδες του ήλιου ξεπρόβαλαν πάνω από το βουνό και ξαφνικά ο κόσμος πλημμύρισε με φως.

Ο ήλιος ξεπρόβαλε μεγαλοπρεπώς. Το μεγαλειώδες πουλί ξεδίπλωσε τις φτερούγες του να υποδεχτεί τον ήλιο και να νιώσει τη ζεστασιά στα φτερά του. Ο αγρότης ήταν σιωπηλός. Ο φίλος είπε «Δεν ανήκεις στο έδαφος, αλλά στον ουρανό. Πέτα, αετέ, πέτα!» Σκαρφάλωσε πίσω στον αγρότη. Όλα ήταν ήσυχα. Το κεφάλι τού αετού τεντώθηκε, οι φτερούγες του ξεδιπλώθηκαν και τα πόδια του έγειραν προς τα εμπρός, καθώς τα νύχια του γαντζώθηκαν στον βράχο.

Τότε, χωρίς να κινηθεί πραγματικά, νιώθοντας το ανοδικό ρεύμα ενός αέρα ισχυρότερου από οποιονδήποτε άνθρωπο ή πουλί, ο μεγαλειώδης αετός έγειρε προς τα εμπρός και ανεβαίνοντας ολοένα και πιο ψηλά, χάθηκε στη λάμψη του ανατέλλοντος ηλίου και δεν θα ζούσε ποτέ ξανά ανάμεσα στις κότες.

Πέτα, αετέ, πέτα από τον Christopher Gregorowski και εικονογράφηση από Niki Daly. Εκδόθηκε από Simon and Schuster, Νέα Υόρκη. Δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας κειμένου © 2000 από Christopher Gregorowski και δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας εικονογράφησης © 2000 από Niki Daly. Έχουν καταβληθεί προσπάθειες απόκτησης άδειας πνευματικών δικαιωμάτων.

Ερωτήσεις Πέτα, αετέ, πέτα

1. Τι ξεκίνησε να ψάχνει ο αγρότης στην αρχή της ιστορίας;
 - Ⓐ Ένα μοσχάρι
 - Ⓑ Βοσκούς
 - Ⓒ Βραχώδεις γκρεμούς
 - Ⓓ Έναν νεοσσό αετό

2. Πού βρήκε ο αγρότης τον νεοσσό αετό;
 - Ⓐ Στη φωλιά του
 - Ⓑ Κοντά στην κοίτη του ποταμού
 - Ⓒ Στην προεξοχή ενός βράχου
 - Ⓓ Ανάμεσα στις καλαμιές

3. Ποιο στοιχείο στην ιστορία δείχνει ότι ο αγρότης ήταν προσεχτικός με τον νεοσσό αετό;
 - Ⓐ Κουβάλησε τον νεοσσό αετό στις δύο του παλάμες.
 - Ⓑ Έφερε τον νεοσσό αετό στην οικογένειά του.
 - Ⓒ Έβαλε τον νεοσσό αετό πίσω στη φωλιά του.
 - Ⓓ Έψαξε τον νεοσσό αετό στην κοίτη του ποταμού.

4. Τι έκανε ο αγρότης με τον νεοσσό αετό, όταν τον έφερε σπίτι;
 - Ⓐ Του έμαθε να πετά.
 - Ⓑ Τον ελευθέρωσε.
 - Ⓒ Τον εκπαίδευσε να είναι κότα.
 - Ⓓ Του έφτιαξε νέα φωλιά.

5. Κατά την πρώτη επίσκεψη του φίλου, ο νεοσσός αετός συμπεριφερόταν σαν κότα. Δώστε δύο παραδείγματα που αποδεικνύουν το γεγονός αυτό.
 - 1. _____

 - 2. _____

6. Όταν ο φίλος του αγρότη πρωτογνώρισε τον αετό, πώς προσπάθησε να κάνει τον αετό να πετάξει;
- Α) Τον σήκωσε πάνω από το κεφάλι του.
 - Β) Τον έβαλε στο έδαφος.
 - Γ) Τον έριξε στον αέρα.
 - Δ) Τον πήγε στο βουνό.
7. Να εξηγήσεις τι εννοούσε ο φίλος του αγρότη όταν είπε στον αετό «Δεν ανήκεις στο έδαφος, αλλά στον ουρανό».

8. Γιατί γέλασε δυνατά ο αγρότης κατά την πρώτη επίσκεψη του φίλου του;

- Α) Ο αετός παραήταν βαρύς για να πετάξει.
- Β) Ήταν δύσκολο να πιάσουν τον αετό.
- Γ) Ο αετός φαινόταν διαφορετικός από τις κότες.
- Δ) Ο αετός απέδειξε ότι είχε δίκιο.

9. Γιατί ο φίλος του αγρότη πήγε τον αετό στα ψηλά βουνά για να τον κάνει να πετάξει; Δώστε δύο λόγους.

1.

2.

10. Βρείτε και αντιγράψτε τις λέξεις που λένε πόσο όμορφος ήταν ο ουρανός κατά το ξημέρωμα.

11. Γιατί η ανατολή του ήλιου είχε τόση σημασία στην ιστορία;

- Ⓐ Ξύπνησε το ένστικτο του αετού να πετάξει.
- Ⓑ Βασίλευε στους ουραμούς.
- Ⓒ Ζέστανε τα φτερά του αετού.
- Ⓓ Παρείχε φως στα μονοπάτια του βουνού.

12. Μαθαίνεις πώς ήταν ο φίλος του αγρότη από τα πράγματα που έκανε. Περιγράψε πώς ήταν ο φίλος και δώσε ένα παράδειγμα από τις πράξεις του που να το αποδεικνύει.